

သာသနာပြုစင်စစ် ကေန်ဖြစ်ပြီလား

အရှင်ဉာဏ်ကာဘိဝံသ

မြန်မာ့သာသနာ့သမိုင်းဝယ် ထင်ရှားလှသော ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဇိနတ္ထပကာသနီ ကျမ်းကိုဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းစာအုပ်ကိုဖတ်နေရင်း မပြီးဆုံးသေးမီပင် ခရီးရှည်ထွက်စရာအကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာ ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းခရီးမှာ အလည်ထွက်ခြင်း(သို့မဟုတ်) အများသူငါအသုံးအနှုံးအရသုံးစွဲရသော ဘုရားဖူးထွက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ငြင်းပယ်၍ မရနိုင်လောက်သောအကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ၎င်းခရီးကိုလိုက်ပါခဲ့ရပါသည်။ လိုက်လိုစိတ် ကား အလျင်းမရှိပါ။ မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်းက ခရီးသွားဟန်လွှဲ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဘုရားဖူးအမည်တပ်ထား သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်စု၏ မဖွယ်ရာသောအပြုအမူကြောင့် အုပ်နှင့်သင်းနှင့် စုပေါင်း၍ဘုရားဖူးထွက်ကြသော ယဉ်ကျေးမှု တစ်ခုအပေါ် သံသယများစွာဝင်နေခဲ့ပါသည်။

ထိုကြောင့် အစုအသင်းဖြင့် ဘုရားဖူးထွက်ခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ဝေးဝေးကရှောင်နေခဲ့ပါသည်။ ယခုခရီး ကိုကား အထက်ကဆိုခဲ့သလို ငြင်းပယ်၍မရနိုင်သော အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ရပါသည်။ သွားရမည့် ခရီးကား အောက်မြန်မာနိုင်ငံခရီးစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း ပဲခူးတိုင်း မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်တို့အတွင်း ထင် ရှားသောနေရာဒေသများ စုံလင်သလောက်ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကြီးဘုရားပုထိုးများ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် သူနည်း သူ့ဟန်ဖြင့်ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများပါမကျန် စုံလင်လှပါသည်။

အတူပါဝင်လိုက်ပါသွားခဲ့ရသောအဖွဲ့သည် သက်ဆိုင်ရာနေရာများ၌တာဝန်ကြီးကြီး ယူထားရသူများဖြစ် ခြင်း အသက်အရွယ်အားဖြင့်လည်း မငယ်လှသူများဖြစ်ခြင်းကြောင့် သွားရသောခရီး၌ အချင်းချင်းနားလည် စာနာ ကြသဖြင့် ကြေနှပ်ဖွယ်ဖြစ်ရပါသည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ပြီး နေထိုင်ကြသူများဖြစ်၍လည်း သွားရသောခရီးဝယ် စိတ်ချမ်းသာမှုတစ်မျိုးကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။မဖွယ်ရာသောအပြုအမူမျိုးကို မတွေ့ရသဖြင့်လည်း အတူသွားခဲ့ရသော ခရီးဖော်အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

(၂)

သွားခဲ့ရသောခရီးဝယ် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများစွာထဲမှ တစ်ခုသောအကြောင်းကိုကား မပြောပဲမနေနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ရပါသည်။ ထိုအရာမှာ သာသနာပြုဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်စာတမ်းကို နေရာတော် တော်များ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသောအချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းခရီးတလျှောက်ဖြတ်သန်းသွားလာရင်း ပုံသဏ္ဍန် အမျိုးမျိုး သောကားများ၌ ဘာသာနာပြုအဖွဲ့ ညာသာနာပြုအဖွဲ့ဆိုသောစာတမ်းများ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို များစွာတွေ့ရပါ သည်။ ၎င်းနည်းတူ သာသနာပြုတောင်တော် သာသနာပြုဘိုးတော် သာသနာပြုမယ်တော် သာသနာပြုဆရာ တော်ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးငယ်ထောင်၍ သာသနာပြုအမည်ကိုခံယူနေကြသော နေရာဌာနနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ငယ်တို့ ကိုလည်းများစွာတွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသာသနာပြုဆိုင်းဘုတ်များ၏ အနီးအပါး၌ ပုံဏ္ဍန်အမျိုးမျိုးသောဘုရားစေတီတို့ကို အမည်အမျိုးမျိုး တပ်လျက်၎င်း၊ နတ်ရုပ်ပေါင်းစုံ သတ္တဝါအရုပ်ပေါင်းစုံ အင်းပေါင်းစုံခြံရံလျက်၎င်း၊ ထေရဝါဒမျက်စိနှင့် မဆီလျော် မအပ် စပ်လှသောမြင်ကွင်းများကို စိတ်နှောက်ကျဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ကျောင်းရိပ် ကန်ရိပ်ဘုရားရိပ်ကိုဝင်လိုက် သည်နှင့် စိတ်အေးငြိမ်းချမ်းသာမှုကိုခံစားရမည့်အစား စိတ်နှလုံးပူလောင်ရှုတ်ထွေးမှုကိုသာ ခံစားရပါသည်။ သာသ နာပြုဆိုသောနေရာများ၌ ပရိတ်သတ်များစည်ကားနေခြင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာဖြင့် သာဓုနမော်ခေါ် ဆိုလိုပါသော်လည်း ကြည်နူးဝမ်းသာမဖြစ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုနေရာမျိုး၌ ကားကြီးကားငယ်အသွယ်သွယ်နှင့် ပရိတ်သတ် ပေါင်းစုံစည်ကားနေမှုကိုမြင်ရရာ သာသနာ့နောင်ရေးအတွက် စိတ်ရတက်မအေးဖွယ်ရာဖြစ်ရပါတော့သည်။

ထိုကြောင့် သာသနာပြုဆိုသောစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဖတ်နေဆဲ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းမှ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာပြုစေလွှတ်ခန်းလာ သာသနာပြုပုံအကွက်တစ်ကွက်ကို သတိတရဖြစ်မိပါသည်။ မိမိသတိရမှုကို စာဖတ်သူ များလည်း တွေးတောဆင်ခြင်နိုင်ရန်အတွက် တင်ပြလိုစိတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(၃)

“ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပထမဝါကို ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တော၌ သီတင်း သုံးဝါကပ်တော်မူပါသည်။ ဝါဦးကာလ၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးကို ဓမ္မစင်္ကြာ အနတ္တလက္ခဏသုတ်စသော တရားတော်များကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။ ထိုတရားဒေသနာများကို ကြားနာပွားများရသဖြင့် အရှင်ကောဏ္ဍညစသော ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး

တို့ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်ဆိုက်ရောက် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုတော်မူကြပါသည်။ ဝါတွင်းကာလ၌မူလည်း ယသသူဌေး သားအမျိုးရှိသော ဝါးကျိပ်ဝါးယောက်သောအမျိုးကောင်းသားတို့ကို ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်စရိုက်နှင့်ကိုက်ညီသော တရား ရေးအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူပြီး ဝိမုတ္တိရသခေါ် သံသရာဆင်းရဲဒုက္ခမှလွတ်မြောက်မှုအရသာကို ခံစား စေတော်မူပြီ။

ပထမဝါကျွတ်တော်မူသောအခါ၌မူကား ဗုဒ္ဓအပါအဝင် ရဟန္တာခြောက်ကျိပ်တစ်ပါးရှိပေပြီ။ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ ဒေသနာများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဖြန့်ပွားရန်အတွက် သာသနာ့ဂိုဏ်းသားများ များစွာလိုအပ်လာပါသည်။ ထိုအတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာသနာ့ဂိုဏ်းသားများကို စုဆောင်းတော်မူပါသည်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဖြူး နိုင်မှသာလျှင် များစွာပြန့်ပွားပြီး ဓမ္မရသ-တရားအရသာကို ဝေနေယျများစွာ ခံစားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓသည်ဝါ ကျွတ်ကာလရောက်သောအခါ၌ ခြောက်ကျိပ်သောသူ၏တပည့်သာဝကတို့ကို အနီးအပါးသို့ခေါ်တော်မူ၍ သာသနာ ပြုကြံ့ချီရန် မိန့်မြွက်စကားချွေတော်မူပါသည်။

ချစ်သားတို့ လူ့ပြည်လူ့ရွာ ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင် တလုံလဲလဲ တဝဲလည်လည် ကြိုးရှည်သောနွားကိုလှန် ထားဘိသကဲ့သို့ လူတို့၌ ငြိရက်ဖွဲ့နှောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌တပ်ကြိုက်ခင်မင်သော လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို ရှင်းရှင်းကျွတ်အောင် ဝါလည်းချွတ်နိုင်ပေပြီ။ သင်တို့လည်း ချွတ်နိုင်ပေပြီ။ မကျွတ် လွတ်နိုင်ပဲ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ပျော်ပိုက်သောသတ္တဝါတို့သည် လွန်စွာများလှကုန်သည်။ ထိုသူတို့အား စီးပွားချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ဒေသစာရီကိုယ်စီကိုယ်ငှသွားကြလေကုန်။ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲဘေးမှ ကင်းဝေးအောင်ကြံဆောင် ဖျောင်းဖျော် တရားဟောကြလေကုန်။ ပါရမီရင့်မာ၍ ပညာကြီးသောသတ္တဝါလည်းရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား တရား ဟူသောမိုးဖြင့် နှိုးကြပါလေကုန်။ ရဟန်းခွင်သို့ဝင်လိုမူကား ဝါဘုရားထံသို့မခေါ်ပဲသင် သင်တို့ရဟန်းပြုကြလေကုန်-ဟု သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို ခွင့်ပေးတော်မူ၍စေလွှတ်တော်မူ၏။

“စရထ ဘိက္ခုဝေ စာရိကံ ဗဟုဇနဟိတာယ ဗဟုဇနသုခါယ လောကာနုကမ္မာယ အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ ဒေဝမနုဿာနံ ၊ မာ ဧကေန ဒွေ အဂမိတ္ထ၊ ဒေသေထ ဘိက္ခုဝေ ဓမ္မံ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓိံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေထ ၊ သန္တိ သတ္တာ အပ္ပရေက္ခဇာတိကာ ၊ အဿဝနတာယ ဓမ္မဿ ပရိဟာယန္တိ ”ဟူ၍ သာသနာပြုထွက်ခါနီး တပည့်သာဝကတို့ကို သြဝါဒစကားမြွက်ကြားတော်မူပါသည်။” ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာပြု သြဝါဒကား အထူးမှတ်သားဖွယ်ရာပါပင်။

ဤနေရာ၌ ကျမ်းပြုအကျော် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဓမ္မကထိကအကျော် သဲကုန်းဆရာ တော်ဘုရားတို့၏ မိန့်ကြားချက်တို့ကို အထူးပင်သတိရမိပါသည်။ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးက “သာသနာ တည်မြဲအောင် ပြန့်ပွားအောင် သန်ရှင်းအောင်လုပ်ဖို့ဆိုတာ အဆောက်အဦကြီးတွေက တတ်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ပရိယတ္တိသာသနာနှင့် ပရိယတ္တိကိုအခြေခံသော လမ်းမှန်သည့် ပဋိပတ္တိသာသနာကသာ သာသနာကိုအရှည် တည်မြဲအောင် လုပ်ဆောင်မှာဖြစ်တယ် ၊ ဥပမာ-ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်တင်တဲ့အချိန်တုန်းက ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာကြီးများသီတင်းသုံးနေထိုင်သွားတဲ့ သာဝတ္ထိဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီး ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတိုက်တော် ကြီးများနှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်က ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီးများထဲက ထင်ရှားစွာကိုယ်စားပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး များပါတာ မတွေ့ရဘူး။ အကျင့်သီလနှင့်နေတဲ့ အခြားသောသာသနာ့ဝန်ဆောင်ရဟန်းတွေသာ ဦးဆောင်ပြီး သာသ နာကိုစောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြတာတွေ့ရတယ်။

ယခုခေတ်ကြည့်ရင်လဲ အင်ဒိုနီးရှားတို့ အာဖရိကတို့ အစရှိတဲ့နိုင်ငံတွေ အိန္ဒိယပြည်ကြီးတပြည်လုံး အနှံ့ ပါကစ္စတန် ပရူဝါအစရှိတဲ့ပြည်များမှာ ကျောက်စာသုတေသနဌာနအသီးသီးက ရှာဖွေတူးဖော်ကြရာ တစ်ပြည် လုံးအနှံ့ ဗုဒ္ဓနှင့်ဆိုင်ရာရုပ်တုတော်များ ပစ္စည်းများ အဆောက်အဦများ စေတီကြီးများကိုတွေ့ရသော်လည်း ပြည်သူ အများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဟူ၍ တစ်ယောက်မျှပင် မတွေ့ရလောက်အောင်ပင်ရှိနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

အဲဒီတော့ သာသနာတည်ဖို့ဆိုတာ အဆောက်အဦကြီးတွေ တိုးတက်အောင် ခန့်ညားအောင် လှပအောင် ပြုနေခြင်းသည် အဓိကမဟုတ်၊ အများနားလည်နိုင်သော ပရိယတ္တိစာပေများပြန့်ပွားခြင်း မှန်ကန်သောတရားတော် များကို လေ့လာခွင့်ရခြင်း ကျင့်သုံးနေခြင်းသည်သာ ပဓာနဖြစ်တယ် ”ဟု သာသနာပြုခြင်း သာသနာပြန့်ပွား အောင်ဖြန့်ပွားခြင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ပြတ်သားစွာမိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအလိုအရမူ ကြီးကျယ်

ခန့်ထည်လှသော စေတီတန်ဆောင်း၊ ဂူကျောင်းကြီးများ၊ အဆောက်အဦကြီးများ၊ အံ့မခန်းတည်ဆောက်ခြင်းကိုပင် သာသနာပြုစစ်စစ် သာသနာ့အနှစ်ဟုဆိုလိုနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ခေတ်သစ်မြန်မာ့သာသနာသမိုင်း၌ ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုလျက်ရှိကြသော ဆရာတော်များထဲတွင် အထူးထင်ရှားလှသော သီတဂူဆရာတော်ကမူ “ဟိုနားမှာ မဖြစ်စလောက်စေတီသေးသေးလေးတည် ၊ ဒီနားမှာ ဇရပ်ကလေးသေးသေးဆောက် ၊ နောက်ပြီး ဘိုးတော်ယောင်ယောင် ၊ ဘွားတော်ယောင်ယောင် ၊ ဓာတ်လိုလို ၊ နတ် လိုလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေက သာသနာပြု သာသနာပြုဆိုတဲ့ဆိုင်ဘုတ်ကြီး ကြီးကြီးတွေထောင်နေကြတော့ စာသင်တိုက် ကြီးများမှာ နေ့မနား ညမအား စာသင်စာချလုပ် လုပ်နေတော်မူကြတဲ့ဆရာတော်များ ၊ တရားဟောတရားပြလုပ် နေတော်မူကြတဲ့ဆရာတော်များက သာသနာပြုဆိုတဲ့ဆိုင်ဘုတ်တစ်စရာ မကျန်တော့ဘူးဖြစ်နေတယ် ” ရယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သာသနာ့အရေး သွေးအေးလေးဆေးမနေတတ်သော ဆရာတော်ကြီးများ၏မိန့်ကြား ဟောပြောမှုများမှာ ရှင်းလင်းလှပါပေသည်။

ဘာသာရေးစာပေဆောင်းပါးများကိုရေးလေ့ရှိသောရဟန်းငယ်တစ်ပါးကမူ သူ၏ဆောင်းပါးစာမူတစ်ခု၌ “ဆန်းသစ်တိုးတက်လာသောယခုခေတ်၌မူ သာသနာပြုဆိုသောစကားအပေါ် ခေတ်နှင့်အပြိုင် နိုင်ငံခြား စကား တစ်လုံးတိုး၍ နိုင်ငံခြားသာသနာပြုဆိုသော ဝေါဟာရကို တွင်တွင်သုံး၍လာကြပြန်ပါပြီ ၊ ဆေးဆရာကလည်း နိုင်ငံခြားသာသနာပြု ၊ အင်း အိုင် နက္ခတ် ဗေဒင် နတ်တို့ကလဲနိုင်ငံခြားသာသနာပြု ၊ ဟိုလှည့် ဒီနား ခရီးသွား တို့ကလည်း နိုင်ငံခြားသာသနာပြု ၊ အမျိုးမျိုးသော သာသနာပြုဆိုသူတွေ များသထက်များ၍လာလေပြီ ၊ ကြားသိ တွေ့မြင်နေရသော လက်ရှိအခြေအနေအရမူ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ့ဂုဏ်ရောင်သည်ပင် ကမ္ဘာ့အလည်၌ ညာတာ ဝါတာ သာသနာပြုဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကြောင့် ညှိုးနွမ်းရမည့်အခြေသို့ရောက်၍နေပေပြီ။ တကယ့် သာသနာမပြု နိုင်ကြသည့်တိုင် မိမိတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရှိတည်ပြီးသာသနာ့ဂုဏ်ကျက်သရေ မယုတ်လျော့ဖို့ကိုတော့ သာသနာပြု အမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအနေနှင့် စောင့်ထိန်းဆင်ခြင်ဖို့ အထူးပင်လိုအပ်လှပါသည် ” ဟုရေးသားထောက်ပြခဲ့ဘူးပါ သည်။

ထိုထိုသို့သောကျမ်းဂန်လာစကားများနှင့် ဆရာတော်ကြီးငယ်များ၏မိန့်ကြားမှုများကိုထောက်ဆ၍ ကောင်းခြင်းသုံးဖြာနှင့်ပြည့်စုံသောတရားဒေသနာများကို နတ်လူအများအကျိုးစီးပွားအလိုငှါ ဟောပြောပြသဆိုဆုံး မခြင်း ၊ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမရန်အတွက် သင်အံ့လေ့လာကြီးစားပွားများအားထုတ်ခြင်း၊ ထိုတာဝန်များကို နေ့ည မအားကိုယ်အားဉာဏ်အားစွမ်းပကားဖြင့် မနေမနားလုပ်ဆောင်နေကြသောပုဂ္ဂိုလ်များသည်သာ တကယ့်သာသနာ ပြုပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်တို့ဟု ခေါ်ဆိုရပါမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမဒေသနာများ မပျောက်ပျက်ရလေအောင် အဆင့် ဆင့်လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်လာကြသော ပရိယတ္တိဝန်ဆောင် ပဋိပတ္တိဝန်ဆောင်အရှင်မြတ်များကိုသာ သာသနာ ပြု ပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်တို့ဟု ခေါ်ဆိုရပါမည်။ ထိုသို့ခေါ်ဆိုပါမှသာ ဆီလျော်သဘာဝလည်းကျပေမည်။ ထိုဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် များ မကြောင့်မကြ မတောင့်မတလွတ်လွတ်လပ်လပ်သာသနာပြုနိုင်ရန်အတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ဝေယျာဝစ္စစသော အားတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းပံ့ပိုးနေကြသောပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ပရိယာယ်အားဖြင့်(သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့်) သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ထိုကဲ့သို့ ပရိယာယ် ပဋိပတ်တာဝန်ကိုစွမ်းစွမ်းတမံထမ်းရွက်နေသူတို့က မိမိတို့ကိုယ်ကိုယ် သာသ နာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အမည်ဆိုင်းဘုတ်မတပ်ကြပါပေ။ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက သာသနာပြုဆိုင်းဘုတ် မတပ်ကြပါပဲ လျက် သာသနာတော်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရန်အတွက် အထောက်အကူလည်းမရ သာသနာတော်အရှည်တည်တန့် ခိုင်ခန့်ရန်အတွက်လည်း အရေးမပါလှသော မဖြစ်စလောက် ကျောင်းကလေးတွေဆောက် တောင်ကလေးတွေပြင် မဆိုစလောက်ကိုးတောင်ပြည့် ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီလေးတွေတည်ပြီး သာသနာပြုအမည်ခံနေသူတွေနှင့် ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ဗေဒင်လက်ဖွဲ့ အင်းအိုင်ဆေးဝါး နတ်သမား ပွဲပြင် သိဒ္ဓိတင် မွန္တရား အတိတ်ပေးသမားတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သာသနာပြုနေမည်ကြီးကြီးခံယူနေကြသည်မှာ တွေးကြည့်ပါက ရှက်ဖွယ်လိလိပင် ဖြစ်ပါတော့ သည်။ အော် ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေဟုလည်း ညီးတွားမိရပါသည်။

ထိုမှတဆင့်တက်၍ဆိုရပါမူ အလွန်တရာ ကြုံကြုံကြဲကြဲလှသော မြတ်ဗုဒ္ဓအဆုံးအမသာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံပြီးနေရပါလျက် မိမိတို့ကိုယ်ကိုယ်မိမိ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်ကြီးတွေဟုထင်မှတ်ပြီး ထိုမျှလောက်နှင့် လမ်းဆုံးနေကြပါမူကား “အော် ဆုံးရှုံးခြင်း ကြီးလေစွဟု” သာ ရေရွတ်ရပါတော့မည်။

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌကောသိဝံသ
Fremont, CA USA